

Równania różniczkowe cząstkowe (r.r.cz.) rzędu drugiego.

Równanie różniczkowe cząstkowe liniowe względem najwyższych pochodnych ma postać:

$$a_{11} u_{xx} + a_{12} u_{xy} + a_{22} u_{yy} + F(x, y, u, u_x, u_y) = 0 \quad (1)$$

Równanie (1) może być sprowadzone do trzech różnych, w zależności od wartości współczynników, postaci kanonicznych:

Eliptycznej: $u_{\xi\xi} + u_{\eta\eta} + G(\xi, \eta, u, u_\xi, u_\eta) = 0 \quad (a_{12}^2 - 4a_{11}a_{22} < 0)$

Hiperbolicznej: $u_{\xi\xi} - u_{\eta\eta} + G(\xi, \eta, u, u_\xi, u_\eta) = 0$
 lub $u_{\xi\eta} + G(\xi, \eta, u, u_\xi, u_\eta) = 0, \quad (a_{12}^2 - 4a_{11}a_{22} > 0)$

parabolicznej: $u_{\xi\xi} + G(\xi, \eta, u, u_\xi, u_\eta) = 0 \quad (a_{12}^2 - 4a_{11}a_{22} = 0)$

Aby sprowadzić równanie (1) do postaci kanonicznej wprowadza się odwracalną transformację zmiennych (zamiana zmiennych):

$$\xi = \xi(x, y), \quad \eta = \eta(x, y)$$

Dokonując różniczkowania z użyciem nowych zmiennych ξ, η otrzymujemy:

$$\begin{aligned} u_x &= u_\xi \xi_x + u_\eta \eta_x \\ u_y &= u_\xi \xi_y + u_\eta \eta_y \\ u_{xx} &= u_{\xi\xi} \xi_x^2 + 2u_{\xi\eta} \xi_x \eta_x + u_{\eta\eta} \eta_x^2 + u_\xi \xi_{xx} + u_\eta \eta_{xx} \\ u_{xy} &= u_{\xi\xi} \xi_x \xi_y + u_{\xi\eta} (\xi_x \eta_y + \xi_y \eta_x) + u_{\eta\eta} \eta_x \eta_y + u_\xi \xi_{xy} + u_\eta \eta_{xy} \\ u_{yy} &= u_{\xi\xi} \xi_y^2 + 2u_{\xi\eta} \xi_y \eta_y + u_{\eta\eta} \eta_y^2 + u_\xi \xi_{yy} + u_\eta \eta_{yy} \end{aligned}$$

Podstawiając powyższe wyrażenia na pochodne do równania (1) otrzymujemy:

$$A_{11} u_{\xi\xi} + A_{12} u_{\xi\eta} + A_{22} u_{\eta\eta} + G = 0 \quad (2)$$

gdzie

$$\begin{aligned} A_{11} &= a_{11} \xi_x^2 + a_{12} \xi_x \xi_y + a_{22} \xi_y^2 \\ A_{12} &= 2a_{11} \xi_x \eta_x + a_{12} (\xi_x \eta_y + \xi_y \eta_x) + 2a_{22} \xi_y \eta_y \\ A_{22} &= a_{11} \eta_x^2 + a_{12} \xi_x \eta_y + a_{22} \eta_y^2 \end{aligned}$$

$\xi(x,y)$ $\eta(x,y)$ należy tak wybrać aby otrzymać równanie (2) jak w najprostszej postaci: tzn. Np $A_{11}=0$, itd.. W wyznaczeniu transformacji pomocne jest twierdzenie:

Twierdzenie: 1 jeżeli $z=\varphi(x,y)$ jest rozwiązaniem szczególnym równania (tzn. za ξ wstawiamy φ):

$$a_{11} \xi_x^2 + a_{12} \xi_x \xi_y + a_{22} \xi_y^2 = 0 \quad (A_{11} = 0) \quad (*)$$

to związek $\varphi(x,y)=C$ jest całką ogólną równania różniczkowego zwyczajnego:

$$a_{11} dy^2 - a_{12} dx dy + a_{22} dx^2 = 0 \quad (**)$$

2) Jeżeli $\varphi(x,y) = C$ przedstawia sobą całkę ogólną równania różniczkowego zwyczajnego(**) to funkcja $z=\varphi(x,y)$ spełnia równanie (*).

Równanie (**) można wyrazić w postaci dwóch równań następująco:

$$\frac{dy}{dx} = \frac{a_{12} + \sqrt{a_{12}^2 - 4a_{11}a_{22}}}{2a_{11}} \quad \text{oraz} \quad \frac{dy}{dx} = \frac{a_{12} - \sqrt{a_{12}^2 - 4a_{11}a_{22}}}{2a_{11}} \quad (3)$$

Aby więc przekształcić r.r.cz do jego formy kanonicznej wprowadzamy ξ, η będące rozwiązaniem równań (3). Całki ogólne równań (3) należy wyrazić w postaci: $\varphi_1(x,y)=C_1, \varphi_2(x,y)=C_2$. Aby więc przekształcić r.r.cz. do formy kanonicznej wprowadza się zamianę zmiennych używając $\xi=\varphi_1(x,y), \eta=\varphi_2(x,y)$. Dla równania hiperbolicznego ($\Delta>0$) mamy dwie charakterystyki: $\xi=\varphi_1(x,y), \eta=\varphi_2(x,y)$. Dla równania parabolicznego ($\Delta=0$) mamy jedną charakterystykę i do zamiany zmiennych używamy $\xi=\varphi_1(x,y), \eta=y$ (lub $\eta=x$). Dla równania eliptycznego ($\Delta<0$) nie ma charakterystyk rzeczywistych i do zamiany zmiennych używamy $\xi=\text{Re}[\varphi_1(x,y)], \eta=\text{Im}[\varphi_2(x,y)]$, gdzie $\text{Re}[]$ oznacza część rzeczywistą, $\text{Im}[]$ część urojoną wyrażenia. H.K